

РЕШЕНИЕ

№ 1255

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63
състав**, в публично заседание на 31.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8802** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба Вх. № 32793/14.09.2023г. по описа на АССГ, чрез Дирекция ОДОП, на А. М. Е., служебен номер от регистъра на НАП [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 337 и електронен адрес: [електронна поща], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221422004489-091-001 от 22.03.2023 г., издаден от П. Г. Г. – орган, възложил ревизията, и Т. Б. Н. – ръководител на ревизията, с който е отказано възстановяване на данъчен кредит в размер на 13801.64 лв. по фактура № фактура №0...0241 от 13.05.2009 г. с данъчна основа в размер на 138 016,41 лв. и ДДС в размер на 27 603,28 лв., по подадена СД по ЗДДС с Вх. № 222142888857/14.06.2022 с резултат за периода ДДС за възстановяване 13 801.64 лв., потвърден изцяло с Решение № 945 от 10.07.2023г. на Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят, оспорва отказаното право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, като счита, че РА е нищожен, защото са нарушени основни принципи на ДОПК и незаконосъобразен, поради това, че са налице всички законоустановени предпоставки да му бъде възстановен ДДС за закупуването на процесния недвижим имот, който ще се отдава под наем с цел реализирането на доходи, за което и е извършил регистрация по ЗДДС и е упълномощил представляващи го в качеството му на чуждестранно лице, които да го представляват за тази цел. Намира, че в хода на ревизионното производство са събрани достатъчно доказателства, които

обосновават извод за реалност на намеренията му да използва имота за стопански цели и реализиране на икономическа дейност, поради което и необосновано и неправомерно му е отказано възстановяване на ДДС по покупката на недвижимия имот. Иска от съда отмяна на оспорения РА, като незаконосъобразен, поради необоснованост и противоречие с материалния закон. В съдебно заседание-не се явява представител, депозирано е писмено становище. Не се претендират съдебно деловодни разноски.

Ответникът - Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. М., оспорва жалбата, като иска съда да я остави без уважение като неоснователна и недоказана. не представя становище, не се представлява в съдебно заседание. Претендира разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител-не взема становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221422004489-020-001 от 02.09.2022г., връчена по електронен път на 15.09.2022г., издадена от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на П. Г. Г., съгласно Заповед №РД-84-2200-707 от 25.08.2022 г. на директора на ТД на НАП С.. Със същата е възложена ревизия на А. М. Е. за определяне на задълженията за ДДС по ЗДДС за периодите от 01.05.2022 г. до 31.07.2022 г. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221422004489-020-002 от 08.09.2022г. в производството е включен С. А. К., на длъжност главен инспектор по приходите. Със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221422004489-020-003 от 14.12.2022 г. и №Р-22221422004489-020-004 от 11.01.2023г. е продължаван срокът за приключване на производството, съответно 13.01.2023 г. и 13.02.2023 г.

Всички заповеди, след първата, са издадени от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221422004489-092-001 от 15.02.2023 г., връчен по електронен път на 17.02.2023 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите и предложените за установяване задължения с РД е подадено писмено възражение с вх. №70-00-202 от 06.03.2023 г., което е прието за процесуално допустимо, но по същество за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221422004489-091-001 от 22.03.2023г., издаден от П. Г. Г. – орган, възложил ревизията, и Т. Б. Н. – ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 18.04.2023г.

С Протокол №Р-22221422004489-П-001 от 16.01.2023 г. са приобщени документи, събрани в хода на извършена проверка по прихващане или възстановяване, възложена с Резолюция №П-22221422138324-ОРП-001 от 05.08.2022 г.

Не е спорно между страните, че А. М. Е. е чуждестранно физическо лице, гражданин на Великобритания, регистрирано в регистър БУЛСТАТ под номер[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], общ. Б., м. К., ет. 4, ап. В35. Като

физическо лице не притежава статут по Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/. Регистрирано е по ЗДДС на 04.04.2022 г.

През м. 05.2022 г. А. М. Е. е упражнила право на приспадане на данъчен кредит в размер на 13 801,64 лв. по фактура №0...0241 от 13.05.2009 г., издадена от „ГРИЙНЛАЙФ Б.“ Е., ЕИК [ЕГН]. Предмет на доставката е покупка на апартамент №35, съгласно Нотариален акт /НА/ №2, том III, рег. №1408, дело 388/2009 г., находящ се в [населено място], местност „К.“, жилищна сграда 1, секция В, етаж 4.

В хода на ревизията е направена е справка по лице в служба по вписванията по партидата на А. М. Е., при която е установено, че за ревизираните периоди няма регистрирани вписвания, отбелязвания и заличавания.

От ревизиращите органи е извършена насрещна проверка на „Б. Р. ПРОПЪРТИ – Б.“ Е. /предходно наименование „ГРИЙНЛАЙФ БАНСКО“ ЕООД/, с представляващ, считано от 29.06.2015г. до настоящия момент от Г. Брияни - чуждестранно физическо лице – С., без данни за адрес на територията на Р. България, както и без вписан търговски пълномощник, обективирана с Протокол №П-22221022195770-141-001 от 27.01.2023г. Издателят на фактурата е дружество, регистрирано по ЗДДС, считано от 27.02.2007г. и deregистрирано на 15.06.2020г. при установени обстоятелства по чл. 176 от с.з. Връчено е ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК, в отговор на което не са представени изисканите документи. При извършена проверка в информационната система на НАП, от ревизиращите органи е установено, че в Дневника за продажби за периода на проверката от „БИЛД РЕЗОРТ ПРОПЪРТИ – БАНСКО“ ЕООД не е отразена фактура №0...0241 от 13.05.2009 г. с получател А. М. Е..

Процесната фактура №0...0241 от 13.05.2009 г. с данъчна основа в размер на 138 016,41 лв. и ДДС в размер на 27 603,28 лв. е представена само от страна на ревизираното лице, чрез неговия пълномощник. Същата е с предмет на доставката: „продажба, съгласно НА апартамент №35 от комплекс „П. верде“, Б.. Доставчик е „ГРИЙНЛАЙФ БАНСКО“ ЕООД, получатели са Д. и А. СИНГЛЕТЪН; НА №2, том III, рег. №1408, дело 388/2009 г., съгласно който А. М. Е., заедно със съпруга си Д. Р. СИНГЛЕТЪН са закупили жилищен недвижим имот, находящ се в „П. В. Ски енд Голф Р.“ с басейн ресторант и спа център за сумата от 70 566,67 евро /138 016,41 лв./, Удостоверение №146 от 18.12.2008 г., издадено от [община] за въвеждане в експлоатация на строеж – жилищен комплекс за сезонно обитаване и допълващо застрояване – басейн с обслужваща сграда, находящ се в поземлен имот /ПИ/ №029022, местност „К.“, землището на [населено място].

При извършена проверка от ревизиращите органи в дневниците за продажби на „ГРИЙНЛАЙФ Б.“ Е., е установено, че са издадени 4 фактури, в т.ч. за авансови преводи, с получател Д. Р. СИНГЛЕТЪН /бивш съпруг на жалбоподателката/, както следва: №0...0118 от 09.11.2007 г. с данъчна основа в размер на 1 629,86 лв. и ДДС в размер на 325,97 лв. с предмет на доставката „авансово плащане“, №0...0149 от 09.01.2008 г. с данъчна основа в размер на 94 968,59 лв. и ДДС в размер на 18 993,72 лв. с предмет на доставка „авансово плащане по дог.“, №010...047 от 22.12.2008 г. с данъчна основа в размер на 40 556,73 лв. и ДДС в размер на 9 144,81 лв. с предмет на доставка „продажба на недвижим имот“ и №0...0481 от 01.07.2009 г. с данъчна основа в размер на 41 404,92 лв. и ДДС в размер на 8 280,99 лв. Отразените от доставчика в Дневник продажби фактури не съвпадат като номер, нито като стойност с представената фактура №0...0241 от 13.05.2009 г. с данъчна основа в размер на 138 016,41 лв. и ДДС в размер на 27 603,28 лв. с посочени и двете чуждестранни

ФЛ-Купувачи на недвижимия имот.

В хода на ревизионното производство от страна на ревизираното лице са представени и приети, платежни документи, с превод на български език, удостоверяващи извършени по банков път плащания на обща стойност 113 430,00 евро /221 849,80 лв./, както следва: 07.05.2009 г. – 59 276,00 евро; 24.06.2009 г. – 28 750,00 евро; 24.06.2009 г. – 25 404,00 евро, в полза на продавача на недвижимия имот, които също като стойности и основания-се различават от представената при искането за възстановяване на ДДС фактура.

Установено е разминаване в продажната цена по фактурата и направените плащания от купувачите в размер на 56 230,11 лв.

Съгласно дадени в хода на ревизионното производство писмени обяснения и възпроизведени в жалбата до съда, А. М. СИНГЛЕТЪН извършва независима икономическа дейност, състояща се в инвестиции в недвижими имоти: строителство и покупко-продажба на недвижими имоти, обзавеждане и отдаване под наем на последните. През 2009г., съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в Служба по вписванията към Районен съд [населено място], с вх. рег. №2618 от 13.05.2009 г., акт №31, том 11, А. М. Е., заедно със съпруга си Д. Р. СИНГЛЕТЪН, са закупили напълно обзаведен жилищен недвижим имот, находящ се в „П. В. Ски енд Голф Р.“. До момента, придобитият жилищен недвижим имот не е ползван и няма да бъде ползван за лични нужди, налице е инвестиционно намерение същият да бъде предоставян, чрез агенции за недвижими имоти през предстоящия туристически сезон, на трети лица за възмездно ползване. Представен е договор за предоставяне на обект, чрез който да бъде извършвана стопанска дейност в страната с „ТОСКОВ И ЙОРДАНОВ ЛОО ФЪРМ“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], р-н „И.“, [улица], ет. 3, офис 337. Източникът за финансиране на дейността са лични средства и спестявания. Няма сключени договори за заем, предоставени банкови кредити и не са налице други източници на финансиране.

От оборотната ведомост за периода от 01.05.2022 г. до 31.07.2022 г. е установено, че имотът е отразен по сметка 101 „Основен капитал“ и сметка 224 „Инвестиционни имоти“ на стойност 69 008,21 лв.

Във връзка с твърдението на ревизираното лице, чрез пълномощника, че недвижимият имот ще бъде предоставян под наем е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица с №Р-22221422004489- 041-001 от 16.01.20 23 г до [община], с което е изискана информация за издавани удостоверения за въвеждане в експлоатация и заповеди за категоризация на обекти, в т. ч. на хотели, хостели и търговски обекти, стопанисвани от А. М. Е. и информация за внесен туристически данък по реда на Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/. Получен е отговор с вх. №63-00-38 от 25.01.2023 г., съгласно който няма издавани заповеди за категоризация на обекти, собственост на ревизираното лице и плащания на туристически данък за периодите от 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г.

В ревизионното производство е извършено посещение на място, удостоверено с приобщен Протокол №1712107 от 18.01.2023г. за извършено посещение от органи по приходите на жилищен недвижим имот, находящ се в „П. В. Ски енд Голф Р.“, на адрес [населено място], комплекс „П. В.“, [улица], ап. 35. При посещението е осъществен контакт със служители на комплекса - А. С., на длъжност мениджър отдел собственици и К. Р., на длъжност организатор, които са обяснили, че Д. Р. СИНГЛЕТЪН не посещава закупения от него имот, както и не заплаща годишната

такса за поддръжка на комплекса в размер на 770,04 евро. Натрупаните задължения са в голям размер, като в тази връзка са правени множество опити /изпращане на имейли/ за връзка с Д. Р. СИНГЛЕТЪН.

Въз основа на събраните доказателства и техния анализ, в ревизионното производство органите по приходите са посочили, че за начисления при придобиването данък върху добавената стойност на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е налице право на приспадане на данъчен кредит при отсъствие на ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от същия закон. Правото на данъчен кредит е пропорционално на степенята на използване на актива за независимата икономическа дейност на лицето, съгласно чл. 71а и чл. 71б от ЗДДС, като начисленият данък се умножи по пропорцията на очакваното му използване за независима икономическа дейност спрямо общото му използване както за независима икономическа дейност, така и за цели, различни от независимата икономическа дейност, изчислена до втория знак на десетичната запетая. В случая лицето не е осъществявало икономическа дейност, не е декларирало облагаеми доставки, а е ползвало до момента имота единствено за лични цели. Начинът на ползване обаче би могъл да търпи промени, като определената първоначално пропорция на ползване за стопанска дейност и лични нужди се измени. При относително трайна и съществена последваща промяна на съотношението между стопанско и лично ползване на актива лицето може да направи корекция, при съобразяване изтичането на 20-годишния период на проследяване при спазване на линейния метод съгласно чл. 27, ал. 2, изречения второ от ЗДДС.

Съгласно чл. 79а, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за стоки, включително недвижими имоти, които са или биха били дълготрайни активи, за всяка от годините, следващи годината на упражняване на право на данъчен кредит, през която настъпи изменение в използването на съответната стока за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит, размерът на ползвания данъчен кредит се коригира, когато е по-голям или по-малък от този, на който регистрираното лице би имало право на приспадане, ако придобиваше стоката в годината на настъпване на изменението. Направено е също така и уточнение относно начина на определяне на срока, в който ще се извършват въпросните корекции за недвижимите имоти /20-годишният срок/ ще се брои от началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1 ЗДДС, или от началото на годината на фактическото използване, ако имотът не е използван повече от една година след годината на изтичане на срока/.

В резултат на гореизложеното и на основание чл. 71а от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 13 801,64 лв.

Не е спорно между страните, че А. М. Е. е регистрирано по ЗДДС на основание чл. 100, ал. 1 от с.з., считано от 04.04.2022 г. В подадените справки-декларации по ЗДДС през м. 05.2022г. купувачите декларират в дневниците за покупки по S от данъчната основа и ДДС по горесцитираната фактура. През м. 07.2022 г. изтича процедура по приспадане на ДДС на основание чл. 92, ал. 1, т. 4 от ЗДДС с резултат ДДС за възстановяване в размер на 13 801,64 лв. Органите по приходите са отказали възстановяване на данъка с аргумента, че недвижимият имот е използван изцяло за лични нужди.

Не е спорно, че имотът не е използван от купувачите, не се заплащат таксите, дължими на дружеството, което поддържа комплекса. В жалбата се изложени твърдения, че Д. Р. СИНГЛЕТЪН и А. М. Е. никога не са пребивавали на територията на България.

Установено е, че от 2011г. А. М. Е. и Д. Р. СИНГЛЕТЪН са с прекратени съпругески отношения, като не е прекратена съсобствеността върху процесния апартамент.

В хода на съдебното производство са представени и приети: адвокатско пълномощно, договор по чл.39 от ЗА, с АД „Тосков и Йорданов“, Договор за финансово-счетоводни услуги с „С. Лимит К.“, от 29.03.2022г., Договор за предоставяне на обект, чрез който да бъде извършвана стопанска дейност в страната от 29.03.2022г. Всички договори, са подписани от пълномощник на жалбоподателката и нейния съпруг, като страните по договорите са с едни и същи представители или пълномощници.

В договора за предоставяне на обект чрез който да бъде извършвана стопанска дейност от 29.03.2022г. „ТОСКОВ И ЙОРДАНОВ ЛОО ФЪРМ“ ООД, в качеството на изпълнител, предоставят на Д. Р. СИНГЛЕТЪН и А. М. СИНГЛЕТЪН /моминска фамилия Е./, в качеството на възложител, офиса си, находящ се на адрес: [населено място], район „И.“, [улица], ет. 3, офис 337 за извършване на стопанска дейност. Възложителят оправомощава изпълнителя да получава от негово име писмени документи, книжа и търговска кореспонденция, след което възложителят следва в двудневен срок да получи същите. Възложителят са задължава да ползва правно и счетоводно обслужване при осъществяване на своята стопанска дейност от изпълнителя или посочено от него трето лице. Видно от съдържанието на договора адвокатското дружество не е поело задължение да осъществява стопанска дейност от името на собственика на имота, нито има пълномощно за сключване на сделки от името и за сметка на лицата, свързани с осъществяване на стопанската дейност на лицето, т.е. независимо, че формално е осигурен обект за осъществяване на стопанска дейност и е организирано счетоводно и правно обслужване, не е обезпечено самото осъществяване на независима икономическа дейност, посредством която лицето да извършва облагаеми доставки. Не се установява и по отношение на чуждестранните лица да е налице акредитирано представителство по смисъла на чл. 135 от ЗДДС.

Всички договори са на български език, при пълномощното липсва превод на английски език, всички са от една и съща дата, предхождаща регистрацията на жалбоподателката по чл. 100, ал.1 от ЗДДС, от което може да се направи извод, че са създадени именно във връзка с тази регистрация и последващото искане за възстановяване на ДДС с подадена СД по ЗДДС с Вх. № 222142888857/14.06.2022 с резултат за периода ДДС за възстановяване 13 801.64 лв.

В хода на съдебното производство за пръв път е представен от процесуалния представител на жалбоподателката Договор за управление на недвижим имот от 01.09.2023г. с „Жилищни и бизнес имоти“ АД, с който се възлага предлагането на процесния имот на пазара на недвижими имоти, за предоставяне под наем дългосрочно. Договорът е сключен в качеството на Възложители и от двамата съсобственици А. М. Е. и Д. Р. СИНГЛЕТЪН.

От ответната страна в хода на съдебното производство е представена и разпечатка от интернет страницата на „ТОСКОВ И ЙОРДАНОВ ЛОО ФЪРМ“ ООД, като, както и при извършена справка от съда в тази публична страница в интернет, се установява, че в предмета на дейността, е включено :Възстановяване на ДДС от покупката на имот, адресирано до чужди

граждани, които притежават имоти в България.

До приключване на съдебното дирене в хода на съдебното производство-не са представени доказателства за изпълнение или във връзка с изпълнението на представения Договор за управление на недвижим имот от 01.09.2023г. с „Жилищни и бизнес имоти“ АД, протоколи за огледи, рекламиране, както и доказателства за реално сключени договори за наем, за издадени фактури за наем, поради което и съдът не кредитира представения договор като доказателство, удостоверяващо реалността на инвестиционните намерения на жалбоподателката.

Въз основа на установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана от активно процесуално легитимирана страна с право и интерес от обжалването, срещу акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, в законоустановения срок, след надлежно проведено оспорване по административен ред и като такава е допустима и редовна. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения: Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия по ДОПК. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден акт, издаден от компетентен орган. Мотивиран е подробно, в т.ч. и РД, който представлява неразделна част от РА, ведно с приложенията към него, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип.

С оглед направеното оспорване в хода на административното обжалване и на съдебното такова, за нищожност на РА, съдът намира, че по същество изложените аргументи касаят законосъобразността на акта, като въз основа на гореизложеното, не се констатира основания за обявяване на оспорения РА за нищожен.

Въз основа на всички събрани доказателства съдът намира, че жалбоподателката е претендирала възстановяване на ДДС за покупка на недвижим имот, по фактура № фактура №0...0241 от 13.05.2009 г. с данъчна основа в размер на 138 016,41 лв. и ДДС в размер на 27 603,28 лв., по подадена СД по ЗДДС с Вх. № 22214288857/14.06.2022 издадена от „ГРИЙНЛАЙФ Б.“ Е., ЕИК [ЕГН], с предмет на доставката: покупка на апартамент №35, съгласно Нотариален акт /НА/ №2, том III, рег. №1408, дело 388/2009 г., находящ се в [населено място], местност „К.“, жилищна сграда 1, секция В, етаж 4. Претендирала е размер на възстановяване на ДДС от S, доколкото е установено, че са съсобственици към датата на регистрацията и по ЗДДС, с Д. Р. СИНГЛЕТЪН. Претендиран е пълният размер на ДДС, а не е искала частично коригиране, доколкото е изразила инвестиционни намерения апартаментата да се отдава под наем изцяло, а не да се ползва и за лични цели. В този случай, исканото възстановяване на ДДС, се основава на чл. 74, ал.1 от ЗДДС, съгласно който :Регистрирано лице по [чл. 96](#), [97](#), [чл. 100, ал. 1](#), [чл. 102](#), [132](#) или [132а](#) има право на приспадане на данъчен кредит за закупените или придобитите по друг начин или внесените активи по смисъла на Закона за счетоводството преди регистрацията му по ЗДДС, които са налични към

датата на регистрацията.

Правото възниква при наличието на следните кумулативни предпоставки: 1. Собственикът е регистриран по ЗДДС; 2. налице са изискванията на [чл. 69](#) и [71](#); 3. доставчикът е регистрирано по ЗДДС лице към датата на издаване на данъчния документ и доставката е била облагаема към тази дата; 4. активите са придобити от лицето до 5 години, а за недвижими вещи - до 20 години, преди датата на регистрацията по ЗДДС. Правото възниква от датата на регистрацията по ЗДДС.

Съгласно чл. 79а, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за стоки, включително недвижими имоти, които са или биха били дълготрайни активи, за всяка от годините, следващи годината на упражняване на право на данъчен кредит, през която настъпи изменение в използването на съответната стока за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит, размерът на ползвания данъчен кредит се коригира, когато е по-голям или по-малък от този, на който регистрираното лице би имало право на приспадане, ако придобиваше стоката в годината на настъпване на изменението. В този случай, се касае за недвижим имот, който се ползва, както за лични цели, така и за целите на извършваните облагаеми доставки от регистрираното лице. Ревизиращите са приели, че до датата на исканото възстановяване на ДДС имотът е използван за лични нужди, а не се установява по безспорен и категоричен начин, че имотът ще се използва за отдаване под наем и наличието на облагаеми доставки, поради което са постановили отказ от възстановяване на ДДС.

Съдът намира, че и в двете хипотези, задължителна предпоставка за упражняване правото на данъчен кредит за закупен недвижим имот е, същият като дълготраен актив да се използва за осъществяването на облагаеми доставки от данъчно регистрираното лице по ЗДДС, както и да са налице доказателства, удостоверяващи извършването или бъдещо извършване на такъв вид доставки.

В процесния случай от събраните по делото доказателства, се установява, че не са спазени изискванията на чл.69 и чл.71 от ЗДДС. Това е така, защото от всички събрани доказателства не се установява по безспорен и категоричен начин, че въпросният недвижим имот ще се използва за целите на извършвани облагаеми доставки. По принцип отдаването на недвижим имот на физическо лице, за жилище е освободена доставка, съгласно чл. 45 от ЗДДС, като не са освободени тези доставки, тогава, когато се отдават под наем имоти, които се намират в курортни и туристически селища, като облагането на доставките при липса на категоризация на имота по Закона за туризма е в размер на 20 %, а при налична категоризация в размер на 9%. В процесния случай, с оглед местонахождението на имота-гр. Б., следва да приемем, че той може да се използва за отдаване под наем и това би било облагаема доставка. Макар и да не е задължително, обаче липсата на предприети действия за категоризирането на имота, за заплащането на туристически данък, за реално заплащане на таксите за поддръжка в комплекса, както и липсата на данни за реално предлагане или отдаване под наем, води до обоснования извод, че не се доказва в съдебното производство и не се опровергаха изводите на приходните органи, че недвижимия имот се използва за извършвани облагаеми доставки. Не се установява и наличието

на валиден данъчен документ по чл. 71 от ЗДДС. Установено е по делото, че от доставчика „ГРИЙНЛАЙФ Б.“ Е., са издадени 4 фактури, в т.ч. за авансови преводи, с получател Д. Р. СИНГЛЕТЪН /бивш съпруг на жалбоподателката/, както следва: №0...0118 от 09.11.2007 г. с данъчна основа в размер на 1 629,86 лв. и ДДС в размер на 325,97 лв. с предмет на доставката „авансово плащане“, №0...0149 от 09.01.2008 г. с данъчна основа в размер на 94 968,59 лв. и ДДС в размер на 18 993,72 лв. с предмет на доставка „авансово плащане по дог.“, №010...047 от 22.12.2008 г. с данъчна основа в размер на 40 556,73 лв. и ДДС в размер на 9 144,81 лв. с предмет на доставка „продажба на недвижим имот“ и №0...0481 от 01.07.2009 г. с данъчна основа в размер на 41 404,92 лв. и ДДС в размер на 8 280,99 лв. Отразените от доставчика в Дневник продажби фактури не съвпадат като номер, нито като стойност с представената фактура №0...0241 от 13.05.2009 г. с данъчна основа в размер на 138 016,41 лв. и ДДС в размер на 27 603,28 лв., поради което и не е доказано, че жалбоподателката претендира възстановяване на ДДС въз основа на валиден данъчен документ-фактура за доставката по покупката на процесния недвижим имот.

Хронологичното проследяване на изготвянето на документите за регистрация на А. М. Е. като ФЛ в НАП, регистрацията и по ЗДДС и сключването на договори за счетоводно обслужване и договор за ползване на имот в С., от който да се управлява стопанската и дейност в България, водят до извода, че са извършени действия и формално изготвени документи, необходими за целите на възстановяване на ДДС по чл. чл. 74, ал.1 от ЗДДС и/или чл.71а от ЗДДС. Същевременно не се установява реалност на намерението за използването на недвижимия имот за облагаеми сделки и доставки по смисъла на чл. 6 и 9 от ЗДДС, поради което и не са налице предпоставките за възстановяване на ДДС за придобиването на процесния недвижим имот и отказът на приходната администрация е обоснован и доказан /В този см. Решение № 2580/21.02.2019г., по адм.д. № 12498/2018, ВАС, I отд./.

В обобщение, следва да се посочи, че анализът на приложените по преписката документи води до извод за наличие на документално оформени правоотношения между жалбоподателката и трети лица, които обаче, не удостоверяват реално намерение за извършването на стопанска дейност с процесния имот, за осъществяването на облагаеми сделки, които обосновават доброволната и регистрация по ЗДДС, а представляват правна конструкция, въз основа на която формално би могло да се претендира възстановяване на ДДС за закупуването на недвижим имот.

В заключение, съдът изцяло споделя изводите на ревизиращите органи, потвърдени с решението на Директор Дирекция „ОДОП“ на НАП, поради което и правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, за процесния период и фактура.

В обобщение съдът намира, че Ревизионен акт /РА/ №Р-22221422004489-091-001 от 22.03.2023 г., издаден от П. Г. Г. – орган, възложил ревизията, и Т. Б. Н. – ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 945 от 10.07.2023г.на Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, е законосъобразен и обоснован, по изложените по-горе съображения, поради което жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Разноски по делото се претендират от ответната страна и с оглед изхода от спора, съдът присъжда на същата съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение в размер на 1642 лв., в съответствие с чл.8, вр. чл.7, ал.2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, които следва да се заплатят от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на А. М. Е., гражданка на Великобритания, със служебен номер от регистъра на НАП [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 337, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221422004489-091-001 от 22.03.2023 г., издаден от П. Г. Г. – орган, възложил ревизията, и Т. Б. Н. – ръководител на ревизията, с който е отказано възстановяване на данъчен кредит в размер на 13801.64 лв. по фактура № фактура №0...0241 от 13.05.2009г. издадена от „ГРИЙНЛАЙФ Б.“ Е., ЕИК [ЕГН] като недоказана и неоснователна.

ОСЪЖДА А. М. Е., гражданка на Великобритания, [дата на раждане] в Хартлепул, със служебен номер от регистъра на НАП [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 337, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика” – НАП С. разноски по делото в размер на 1642 лв. /хиляда шестотин четирдесет и два лева/, представляващи сторените в производството съдебно-деловодни разноски-юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните.

СЪДИЯ: